

ли единъ родъ. Гордость—тж имъ внушила суетно предприятіе, да направятъ стълпъ высокъ до небе—то, за да ся прославятъ. Богъ ги наказалъ като имъ смѣсилъ языцы—тѣ и като неможали да разбиратъ единъ другого разпрѣснали ся по сичкъ тж земь. Отъ туй произлѣзли разны народы кои говорятъ разны языцы.

Авраамъ и други—тъ Патріарси на Еврейскій—тъ народъ.

За да съхрани между чловѣцы—тѣ познаніе—то и почитаніе—то истиннаго Бога, Богъ избралъ Авраама отъ Симово—то потомство.

Богъ заповѣдалъ на Авраама да остави домъ—тѣ, роднины—тѣ и отечество—то си, и да иди въ неизвѣстна нему земь, коя му обѣщаль въ наслѣдство. Авраамъ увѣренъ на божіе—то обѣщаніе, преселилъ ся отъ Халдейска—та въ Хананска—та земь.

За да утвърди Богъ Авраама въ вѣра—та, явявалъ му ся на снь и въ различни видѣнія.

Веднѣжъ Богъ ся явилъ на Авраама и му